

jeg vil da ogsaa gøre nogle Bemærkninger derom.

Først vil jeg imidlertid gøre den Bemærkning til det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen), at de Betragtninger, han gjorde gældende overfor §§ 5 og 6, vel i og for sig er rigtige nok; men jeg vil dog bede det ærede Medlem om at erindre, at de Kvinders Forhold, der tales om i de to Paragraffer, er af forskellig Karakter, naar Talen er om, hvilket Forhold de staa i til Danmark. Jeg glæder mig da ogsaa over, at det ærede Medlem har undladt at stille Ændringsforslag her, saaledes at ogsaa det ærede Medlem og hans Partifælle i Udvalget yder Lovforslaget, som det er forelagt, deres Tilslutning.

Anderledes er det jo med det ærede 7de Medlem for 5te Kreds, der har stillet Ændringsforslag paa det radikale Venstres Vegne. Det ærede Medlems Ændringsforslag til § 2, hvorefter Ordene „Hustru og“ i sidste Stykke, næstsidste Linie, udgaaer, er af mindre omfattende Karakter og vilde ikke faa nogen større Rækkevidde. Her er jo nemlig Tale om ganske unge Mennesker, saa denne Ændring vilde kun undtagelsesvis faa nogen praktisk Betydning. Men ganske anderledes stiller Forholdet sig med Hensyn til Ændringsforslaget til § 3, der gaar ud paa, at Paragraffen skal udgaa. Det vil altsaa sige, at det ærede Medlem stiller Forslag om, at vi skal bryde med den hidtil gældende Regel. Siden 1898 har det været gældende Lov, at fremmed Kvinde, der gifter sig med en Mand, som har dansk Indfødsret, ved sit Ægteskab erhverver dansk Indfødsret. Det Standpunkt mener det ærede Medlem nu bør forlades. Han argumenterede paa forskellig Vis derfor. Han sagde bl. a., at man i Norge stillede sig anderledes, idet man dér vel havde en Bestemmelse om, at den danske Kvinde, som gifter sig med en norsk Statsborger, faar norsk Indfødsret ved Indgaaelse af Ægteskab med den paagældende norske Statsborger, men det betyder ikke saa meget, for i andre norske Love om Indfødsret indeholdes der Bestemmelser om, at den Indfødsret, som saaledes er erhvervet, ikke giver hende Statsborgerret i fuldt Omfang, idet hun ikke har politisk Valgret og ikke har Adgang til at søge Embeder. Noget tilsvarende findes derimod ikke i den svenske Lovgivning, dér er Forholdet ubetinget. Det forekommer mig, at Standpunktet for Danmarks Vedkommende maa være dette at slutte sig til den mere humane Opfattelse, som er indført i den svenske Lovgivning, og ikke gaa til den mindre humane Opfat-

telse, der findes i den norske Lovgivning, hvorefter man i Særlove tager noget af det bort, man har givet i Grundlovene for Indfødsrets Meddelelse. Jeg for min Del maa haabe, at man i Norge vil forstaa, at naar man nu har vedtaget en særlig interskandinavisk Lov om Indfødsrets Meddelelse, maa Forholdet ogsaa blive dette, at man ikke ved andre Love borttager Virkningen af de dér optagne Bestemmelser.

Blandt de øvrige Ændringer, som det ærede Medlem har foreslaaet, er nogle af tilsvarende Karakter. Det er saaledes Tilfældet med Ændringsforslaget til § 4. Det ærede Medlem sagde, at man vilde jo ikke gaa til den modsatte Yderlighed her i Danmark, og at der var ingen Grund til at give særlige Bestemmelser for Kvindernes Vedkommende; tværtimod, naar Kvinderne nu efterhaanden havde faaet udvidet Statsborgerret til alle Lande, havde faaet Rettigheder, som de hidtil var udelukket fra, og naar Kvindens Krav stadig gik i Retning af i enhver Henseende at blive ligestillet i retlige Forhold med Manden, var der ingen Grund til at opretholde den Bestemmelse, som hidtil har været gældende, at den gifte Kvinde i statsborgerlige Forhold følger Manden; man vilde heller ikke gaa den modsatte Vej, sagde det ærede Medlem: hvis en fremmed Mand gifter sig med en dansk Kvinde, er det ikke ensbetydende med, at den fremmede Mand faar dansk Indfødsret, ham vil man udelukke fra Indfødsret, indtil han har været her det Antal Aar, der sædvanlig udkræves for, at fremmede faar dansk Indfødsret. Det er fuldkommen rigtigt, men paa den anden Side tror jeg ikke, man kan se bort fra, at der endnu er meget tilbage af de Bestemmelser, som gør, at Hustruen alligevel har en fra Mandens forskellig Stilling; hun har det navnlig i erhvervsmæssig Henseende, men ogsaa paa anden Maade. Det er muligt, at vi en Gang frem i Tiden kan naa til en saadan Udvikling paa dette Omraade, at man ikke behøver at have særlige Bestemmelser for gift Kvinde med Hensyn til Erhvervelse eller Fortabelse af Indfødsret, men saaledes som Forholdene er i Øjeblikket, mener jeg, det vilde være i den Grad at bryde med alt, hvad man hidtil har anset for det rigtige, og det vilde føre til megen Uvillie, hvis man gik til at ophæve § 3 og positivt ignorerede den hidtil gældende Bestemmelse om, at naar en fremmed Kvinde gifter sig med en dansk Mand, erhverver hun samme Statsborgerret som Manden. Jeg kan ikke se, at vi har haft nogen Ulempe af denne Bestemmelse;